

ROZPORZĄDZENIE

PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia <data wydania aktu> r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wysokości grzywien nakładanych w drodze mandatów karnych za wybrane rodzaje wykroczeń

Na podstawie art. 95 § 6 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r. poz. 395, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 listopada 2003 r. w sprawie wysokości grzywien nakładanych w drodze mandatów karnych za wybrane rodzaje wykroczeń (Dz. U. z 2013 r. poz. 1624) w załączniku wprowadza się następujące zmiany:

1) w tabeli B:

a) w części I „Przepisy o ruchu pieszych” po lp. 17 dodaje się lp. 17a w brzmieniu:

„17a	art. 97	Niestosowanie się do obowiązku używania elementów odblaskowych w sposób widoczny dla innych uczestników ruchu drogowego przez pieszego poruszającego się po drodze po zmierzchu poza obszarem zabudowanym, chyba że porusza się po drodze przeznaczonej wyłącznie dla pieszych lub chodniku	art. 11 ust. 4a	do 100”
------	---------	---	-----------------	---------

b) w części II „Przepisy dotyczące ruchu pojazdów”:

- w części A „Zasady ogólne i przepisy porządkowe” lp. 25 i 26 otrzymują brzmienie:

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 765 i 1247 oraz z 2014 r. poz. 486 i 579.

„25	art. 97	Nie używanie kasku ochronnego odpowiadającego właściwym warunkom technicznym podczas jazdy motocyklem, czterokołowcem lub motorowerem	art. 40 ust. 1	100
26		Kierowanie motocyklem, czterokołowcem lub motorowerem przewożącym pasażera nie używającego kasku ochronnego odpowiadającego właściwym warunkom technicznym	art. 45 ust. 2 pkt 3	100”

- w części N „Używanie pojazdów w ruchu drogowym” po lp. 165 dodaje się lp. 165a i 165b w brzmieniu:

„165a	art. 97	Niedopełnienie przez kierującego autobusem szkolnym obowiązku: włączenia świateł awaryjnych podczas wsiadania lub wysiadania dzieci	art. 57a ust. 1	200
165b		zdjęcia, zasłonięcia lub złożenia tablicy z napisem „autobus szkolny” jeżeli są przewożone inne osoby lub nie przewozi się żadnych osób	art. 57a ust. 3	50”

c) w części III „Kierujący”:

- lp. 186 i 187 otrzymują brzmienie:

„186	art. 94 § 1	Kierowanie pojazdem silnikowym, z wyłączeniem czterokołowca lekkiego, lub tramwajem przez osobę niemającą: uprawnienia do kierowania pojazdami	art. 3 w zw. z art. 4-7 [5]	500
187		uprawnienia wymaganego dla danego rodzaju pojazdu		300”

- po lp. 187 dodaje się lp. 187a w brzmieniu:

„187a	art. 94 § 1	Kierowanie motorowerem lub czterokołowcem lekkim przez osobę niemającą do tego uprawnienia	art. 3 w zw. z art. 4-6 [5]	200”
-------	-------------	--	-----------------------------	------

- lp. 188 otrzymuje brzmienie:

„188	art. 94 § 1	Kierowanie bez uprawnienia rowerem, wózkiem rowerowym lub pojazdem zaprzęgowym	art. 3 w zw. z art. 7 ust. 1 pkt 2 lub 3[5]	100”
------	-------------	--	---	------

- po lp. 189 dodaje się lp. 189a i 189b w brzmieniu:

„189a	87 § 1a	Kierowanie na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu pojazdem innym niż mechaniczny przez osobę znajdującą się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka działającego podobnie do alkoholu	art. 45 ust. 1 pkt 1	500
189b	87 § 2	Kierowanie na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu pojazdem innym niż mechaniczny przez osobę znajdującą się w stanie po użyciu alkoholu lub podobnie działającego środka	art. 45 ust. 1 pkt 1	300-500”

d) w części IV „Inne wykroczenia”:

- lp. 190 uchyla się,
- lp. 192-194 otrzymują brzmienie:

„192	art. 96 § 1 pkt 2	Dopuszczenie przez właściciela, posiadacza, użytkownika lub prowadzącego pojazd do prowadzenia pojazdu na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu przez osobę niemającą wymaganych uprawnień	art. 3 w zw. z art. 7 ust. 1 pkt 2 lub 3 [5]	300
193	art. 96 § 1 pkt 5	Dopuszczenie przez właściciela, posiadacza, użytkownika lub prowadzącego pojazd do jazdy na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu pojazdu: nienależycie zaopatrzonego w wymagane urządzenia lub przyrządy albo pomimo że nie nadają się one do spełnienia swojego przeznaczenia	art. 66	od 50 do 200
194	art. 96 § 1 pkt 4	pomimo braku wymaganych dokumentów stwierdzających dopuszczenie pojazdu do ruchu	art. 71	50”

- po lp. 200 dodaje się lp. 200a-200g w brzmieniu:

„200a	art. 96b	Posługiwanie się przez osobę do tego nieuprawnioną kartą parkingową, o której mowa w art. 8 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym	art. 8 ust. 1 lub 2	300
	art. 96b w zb. z art. 92 § 1	Posługiwanie się przez osobę do tego nieuprawnioną kartą parkingową, o której mowa w art. 8 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym i jednocześnie niestosowanie się do znaków drogowych:		

200b	B-3 „zakaz wjazdu pojazdów silnikowych, z wyjątkiem motocykli jednośladowych”, B-3a „zakaz wjazdu autobusów”, B-4 „zakaz wjazdu motocykli”,	art. 8 ust. 1 lub 2 i § 18 ust. 1-3 [1]	550
200c	B-10 „zakaz wjazdu motorowerów”	art. 8 ust. 1 lub 2 i § 18 ust. 11 [1]	400
200d	B-35 „zakaz postoju”, B-37 lub B-38 „zakaz postoju w dni ...”	art. 8 ust. 1 lub 2 i § 28 ust. 1 albo 6 [1]	400
200e	B-39 „strefa ograniczonego postoju”	art. 8 ust. 1 lub 2 i § 29 [1]	400
200f	D-18 „parking” lub D-18b „parking zadaszony”, z umieszczoną pod znakiem tabliczką T-29, albo D-18a „parking – miejsce zastrzeżone”, z umieszczoną pod znakiem tabliczką T-29	art. 8 ust. 1 lub 2 i § 52 ust. 6 w zw. z § 2 ust. 4 albo § 52 ust. 4 w zw. z § 2 ust. 4 [1]	800
200g	P-18 „stanowisko postojowe” i P-24 „miejsce dla pojazdu osoby niepełnosprawnej” albo P-20 „koperta” i P-24 „miejsce dla pojazdu osoby niepełnosprawnej”, umieszczonego samodzielnie bez znaku pionowego D-18, D-18a lub D-18b	art. 8 ust. 1 lub 2 i § 90 ust. 2 i § 92 albo § 90 ust. 4 i § 92 [1]	800”

e) w części V „Znaki i sygnały drogowe” lp. 204a otrzymuje brzmienie:

„204a	art. 90 lub art. 92 § 1	4a) B-5 „zakaz wjazdu samochodów ciężarowych”, B-18 „zakaz wjazdu pojazdów o rzeczywistej masie całkowitej ponad t” lub B-19 „zakaz wjazdu pojazdów o nacisku osi większym niż t”	§ 18 ust. 4 i 5, § 20 ust. 4 lub § 20 ust. 5 i 6 [1]	500”
-------	----------------------------	---	---	------

f) w części VI „Zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym” lp. 241 i 242 otrzymują brzmienie:

„241	art. 86 § 1	Niezachowanie należytej ostrożności na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu i spowodowanie zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym		Kwota mandatu karnego przypisanego za naruszenie stanowiące znamię zagrożenia powiększona o 200 zł, jednak nie więcej niż 500
------	-------------	--	--	---

242	art. 86 § 2	Niezachowanie należytej ostrożności na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu i spowodowanie zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez osobę znajdującą się w stanie po użyciu alkoholu lub podobnie działającego środka	Kwota mandatu karnego przypisanego za naruszenie stanowiące znamię zagrożenia powiększona o 300 zł, jednak nie więcej niż 500”
-----	-------------	--	--

g) odnośniki otrzymują brzmienie:

„* Powołane w kolumnie 4 bez bliższego określenia przepisy oznaczają przepisy ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137 i 1448, z 2013 poz. 700, 991, 1446 i 1611 oraz z 2014 r. poz. 312, 486, 529, 768, 822 i 970).

[1] Rozporządzenie Ministrów Infrastruktury oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2002 r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych (Dz. U. Nr 170, poz. 1393, z 2008 r. Nr 179, poz. 1104, z 2010 r. Nr 65, poz. 412, z 2011 r. Nr 89, poz. 509 i Nr 124, poz. 705 oraz z 2013 r. poz. 890 i 1325).

[2] Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 260, 843, 1446 i 1543 oraz 2014 r. poz. 659 i 1310).

[3] Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2013 r. poz. 1399 i 1593 oraz z 2015 r. poz. 87).

[4] Rozporządzenie Ministra Transportu z dnia 31 lipca 2007 r. w sprawie okresowych ograniczeń oraz zakazu ruchu niektórych rodzajów pojazdów na drogach (Dz. U. z 2013 r. poz. 839).

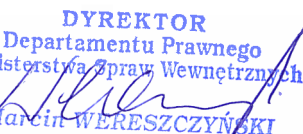
[5] Ustawa z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2015 r. poz. 155).”;

2) uchyla się tabelę C.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

za zgodność
pod względem prawnym
i redakcyjnym.

DYREKTOR
Departamentu Prawnego
Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

Marcin WERESZCZYŃSKI
06.02.2015 r.

Uzasadnienie

Projektowane rozporządzenie jest wydawane na podstawie art. 95 § 6 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r. poz. 395, z późn. zm.).

Projekt dostosowuje przepisy obowiązującego dotychczas rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 listopada 2003 r. w sprawie wysokości grzywien nakładanych w drodze mandatów karnych za wybrane rodzaje wykroczeń (Dz. U. z 2013 r. poz. 1624) do postanowień wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 września 2014 r. sygn. akt U 4/14 (Dz. U. poz. 1374), uznającego niektóre lp. tabel: B i C załącznika do rozporządzenia za niezgodne z konstytucją. Ponadto projekt uwzględnia zmiany wprowadzone w różnych ustawach, mające wpływ na stosowaną w dotychczasowym rozporządzeniu terminologię i podstawy prawne, a także zmiany tworzące nowy stan prawny w zakresie wykroczeń poddanych postępowaniu mandatowemu. Należy tu wyszczególnić następujące ustawy:

- 1) z dnia 22 lipca 2010 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 152, poz. 1018);
- 2) z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2014 r. poz. 600, z późn. zm.);
- 3) z dnia 26 lipca 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. poz. 991);
- 4) z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1247);
- 5) z dnia 23 października 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1446).

Poszczególne projektowane regulacje zostały zawarte w § 1.

Propozycja przedstawiona w pkt 1 lit a wynika z wejścia w życie z dniem 31 sierpnia 2014 r. nowego ust. 4a w art. 11 ustawy – Prawo o ruchu drogowym, wprowadzonego ustawą wymienioną powyżej w pkt 3. Nałożenie na pieszych obowiązku używania elementów odblaskowych wymaga doprecyzowania wysokości mandatu nakładanego na pieszego, który tego obowiązku nie przestrzega. Proponuje się przy tym, aby nie określać konkretnej wysokości mandatu, tylko wskazać jej górną granicę. Da to funkcjonariuszowi możliwość oceny niespełnienia obowiązku na bezpieczeństwo w konkretnych warunkach drogowych. Proponowana kwota nie przekracza wysokości mandatów nakładanych na pieszych za inne wykroczenia, wynoszących z reguły 50 zł lub 100 zł.

Propozycja przedstawiona w pkt 1 lit. b *tiret* pierwsze jest konsekwencją zmian treści art. 40 ust. 1 oraz art. 45 ust. 2 pkt 3 ustawy – Prawo o ruchu drogowym, dokonanych ustawą wymienioną powyżej w pkt 2, które weszły w życie z dniem 19 stycznia 2013 r.. W szczególności dotychczasowe pojęcie „hełm ochronny” zastąpiono pojęciem „kask ochronny”, a ponadto obowiązkiem używania kasku objęto również kierującego i pasażera czterokołowca (to również nowe określenie wcześniej nie stosowane w ustawie – Prawo o ruchu drogowym).

Propozycja przedstawiona w pkt 1 lit. b *tiret* drugie ma charakter uzupełniający. W szczególności określono wysokość mandatu karnego nakładanego na kierującego autobusem szkolnym, za niedopełnienie wskazanych obowiązków. Jest to rozwiązanie symetryczne do lp. 163 i 164, określających wysokość mandatu karnego na kierującego autobusem przewożącym zorganizowaną grupę dzieci lub młodzieży.

Propozycja przedstawiona w pkt 1 lit. c *tiret* pierwsze wiąże się z wyłączeniem z zakresu stosowania lp. 186 i 187 czterokołowca lekkiego (pojazd ten jest uwzględniony w regulacji dotyczącej motoroweru – lp. 187a) oraz z koniecznością aktualizacji podstaw prawnych dotyczących uprawnień do kierowania pojazdami, które z ustawy – Prawo o ruchu drogowym zostały przeniesione do ustawy o kierujących pojazdami.

Propozycja przedstawiona w pkt 1 lit. c *tiret* drugie wynika z konieczności uzupełnienia rozporządzenia o regulacje dotyczące kierującego motorowerem oraz wprowadzenia pojęcia „czterokołowiec lekki” (na mocy ustawy wymienionej powyżej w pkt 2); regulacje dotyczące motorowerzysty co do istoty powinny dotyczyć również kierującego czterokołowcem lekkim.

Propozycja przedstawiona w pkt 1 lit. c *tiret* trzecie wiąże się z wprowadzeniem nowego pojęcia „wózek rowerowy” oraz koniecznością aktualizacji podstaw prawnych dotyczących uprawnień do kierowania pojazdami, które z ustawy – Prawo o ruchu drogowym zostały przeniesione do ustawy o kierujących pojazdami.

Propozycja przedstawiona w pkt 1 lit. c *tiret* czwarte wiąże się z istotnymi zmianami w zakresie odpowiedzialności za kierowanie pojazdem innym niż mechaniczny przez osobę w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka działającego podobnie do alkoholu (art. 87 § 1a kw.), bądź osobę znajdującą się w stanie po użyciu alkoholu lub podobnie działającego środka (art. 87 § 2 kw.), wprowadzonych ustawą wymienioną powyżej w pkt 4. W przepisach ustawy zmieniającej uchylono art. 178a § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, który typizował zachowanie polegające na kierowaniu *na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu pojazdem innym niż mechaniczny, przez osobę znajdującą się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego*. Zachowanie to zostało przekwalifikowane z przestępstwa na wykroczenie i określone w dodanym art. 87 § 1a ustawy – Kodeks wykroczeń [kw.]. Niezależnie od zmiany kwalifikacji prawnej czynu, zmianie uległ również tryb orzekania środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów za wykroczenia określone w art. 87 § 1a i 2 kw. – z obligatoryjnego na fakultatywny. Tym samym ujemna przesłanka do stosowania trybu mandatowego, określona w art. 96 § 2 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia [kpsw] *in primo*, utraciła swój bezwzględny charakter w odniesieniu do czynów polegających na kierowaniu pojazdem przez osoby, które spożyły alkohol lub podobnie działający środek; dotychczasowe regulacje zobowiązywały sąd do orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów w takich przypadkach. Wprowadzone zmiany w efekcie dopuszczają możliwość zastosowania postępowania mandatowego np. wobec kierującego rowerem znajdującego się w stanie nietrzeźwości lub stanie po użyciu alkoholu (podobnie jest w przypadku spowodowania zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym, kwalifikowanego jako wykroczenie z art. 86 § 1 kw., za

które – w myśl § 3 – przewidziane jest jedynie fakultatywne orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów, a które również jest ujęte w lp. 241 tabeli B załącznika do rozporządzenia). Uwzględnienie obu wykroczeń w tabeli B zmienianego załącznika pozwoli na ujednoczenie wysokości mandatu karnego, a zwłaszcza wyłączenie możliwości nałożenia mandatu w zbyt niskiej wysokości w stosunku do charakteru czynu.

Propozycja przedstawiona w pkt 1 lit. d *tiret* pierwsze jest konsekwencją ww. wyroku Trybunału Konstytucyjnego, uznającego niezgodność lp. 190 z art. 85 § 1 kw., art. 96 § 6 kpsw oraz art. 92 ust. 1 Konstytucji RP. Wprawdzie Trybunał Konstytucyjny zakwestionował tę regulację w zakresie, w jakim dotyczy ochrony urzędzeń kontrolnych, niemniej jednak należy zauważyć, że w art. 45 ust. 1 pkt 8 ustawy – Prawo o ruchu drogowym, który stanowił podstawę treści lp. 190, jest znacznie więcej rozbieżności w odniesieniu do zakresu przedmiotowego art. 85 § 1 kw, w tym m.in. w zakresie umieszczania – ustawiania znaków drogowych. W tym świetle prawidłowy opis czynów wymagałby rozbudowanego podziału poszczególnych zachowań i przedmiotu czynności wykonawczej sprawcy na odpowiedzialność za wykroczenie z art. 85 § 1 kw. (np. za samowolne ustawienie znaku pionowego) albo z art. 97 kw. (np. za samowolne umieszczenie na jezdni znaku poziomego); mając zatem na uwadze nieracjonalność regulacji cechującej się daleko idącą kazuistyką, zróżnicowany wpływ na bezpieczeństwo ruchu drogowego poszczególnych zachowań (niewątpliwie mniejszy np. w przypadku znaku D-26b informującego o myjni, a istotny w przypadku znaku B-20 „stop”), a także fakt, że wykazem, jak do tej pory, nie objęto art. 85 § 2 kw., uzasadnione jest wyłączenie z rozporządzenia zachowań objętych dotychczas w lp. 190. Otworzy to możliwość nakładania mandatu karnego w granicach (od 20 zł do 500 zł.), stosownie do wpływu danego zachowania i przedmiotu czynności wykonawczej na bezpieczeństwo lub porządek w komunikacji.

Propozycja przedstawiona w pkt 1 lit. d *tiret* drugie ma charakter dostosowawczy i wiąże się ze zmianą zakresu przedmiotowego art. 96 § 1 kw. obejmującego od dnia 4 września 2010 r. również strefę zamieszkania i strefę ruchu. Zmiana ta została wprowadzona ustawą wymienioną powyżej w pkt 1.

Propozycja przedstawiona w pkt 1 lit. d *tiret* trzecie wiąże się z wdrożeniem nowych przepisów dotyczących kart parkingowych na mocy ustawy wymienionej powyżej w pkt 5, które weszły w życie z dniem 20 grudnia 2013 r. Istotą tej zmiany jest wprowadzenie nowego wykroczenia stypizowanego w art. 96b kw., przewidującego odpowiedzialność za posługiwanie się kartą parkingową przez osobę nieuprawnioną. Jednakże należy mieć na względzie, że w aktualnym stanie prawnym kierujący pojazdem oznaczonym kartą może nie stosować się niektórych znaków drogowych. W szczególności chodzi o znaki zakazu B-1 „zakaz ruchu w obu kierunkach”, B-3 „zakaz wjazdu pojazdów silnikowych, z wyjątkiem motocykli jednośladowych”, B-3a „zakaz wjazdu autobusów”, B-4 zakaz wjazdu motocykli”, B-10 zakaz wjazdu motorowerów, B-35 „zakaz postoju”, B-37 lub B-38 „zakaz postoju w dni ...”, B-39 „strefa ograniczonego postoju”. Ponadto tak oznaczone pojazdy mogą być parkowane na miejscach parkingowych, oznaczonych znakami pionowymi D-18, D-18a lub D-18b, z umieszczoną pod znakiem tabliczką T-29, lub znakami poziomymi umieszczonymi

łącznie P-18 i P-24 albo P-20 i P-24, dedykowanych dla pojazdów osób niepełnosprawnych o ograniczonej możliwości samodzielnego poruszania się lub przewożących taką osobę. W tym kontekście osoba, która nie będąc uprawniona do korzystania z karty parkingowej, oznaczyła kierowany przez siebie pojazd tą kartą i dzięki temu skorzystała ze wskazanych wyżej „przywilejów” w istocie dopuszcza się czynu wyczerpującego znamiona jednocześnie znamion wykroczenia określonego w art. 96b oraz 92 § 1 kw., co stanowi zbieg przepisów, o którym mowa w art. 9 § 1 kw. w takim przypadku w myśl art.96 § 1 kpsw mandat może być nałożony w wysokości do 1000 zł. Pozycje 200b do 200g odnoszą się właśnie do takiego przypadku – mają one charakter szczególny i dookreślają wysokość mandatu w przypadku wspomnianego zbiegu przepisów. Należy w tym miejscu podkreślić, że społeczna szkodliwość czynu polegającego na „jawnym” niestosowaniu się do ww. znaków drogowych, w tym np. parkowanie pojazdem bez karty parkingowej na miejscu przeznaczonym dla pojazdu osoby niepełnosprawnej, ma zupełnie inny wymiar, niż zaparkowanie w tym samym miejscu pojazdem „nielegalnie” oznakowanym cudzą kartą parkingową. W rzeczy samej podszywanie się pod osobę niepełnosprawną w celu skorzystania z nieprzystługujących normalnie przywilejów jest swoistym oszustwem i zasługuje na społeczne potępienie. W tym przypadku, mając na uwadze ujednoczenie wysokości mandatu karnego nakładanego na sprawcę takiego czynu, proponuje się uregulowanie w rozporządzeniu również przypadków, w których występuje wspomniany zbieg przepisów. Regulacje w lp. 200b do 200g wpisują się w wyznaczony w art. 95 § 6 kpsw zakres upoważnienia do wydania rozporządzenia oraz wskazane w nim ramy wytycznych, ujednocniają bowiem sposób reakcji organów uprawnionych do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego, uwzględniając jednocześnie rodzaj naruszonego lub zagrożonego dobra oraz stopień szkodliwości poszczególnych czynów.

Propozycja przedstawiona w pkt 1 lit. e ma na celu podwyższenie dotychczasowej wysokości mandatu karnego z 350 zł do 500 zł i ma na celu zwiększenie ochrony dróg przed ich niszczeniem przez pojazdy przekraczające określone parametry obciążeniowe.

Propozycja przedstawiona w pkt 1 lit. f jest konsekwencją ww. wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Jednocześnie w projekcie uzupełnia się brzmienie lp. 241 i 241 o niezachowanie należytej ostrożności, jako znamię wykroczenia określonego w art. 86 § 1 lub 2 kw.

Propozycja przedstawiona w pkt 2 również jest konsekwencją ww. wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Wprawdzie Trybunał Konstytucyjny zakwestionował tylko część przepisów z tabeli C załącznika do ww. rozporządzenia, niemniej jednak, mając na uwadze treść załącznika nr 1 do ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, precyzującego (na poziomie ustawy) odpowiedzialność kierującego pojazdem za naruszenie obowiązków lub warunków przewozu drogowego, pokrywającego się niemalże w całości za zakresem przedmiotowym tabeli C, praktyczne zastosowanie mogą znaleźć jedynie lp. 45 i 46, dotyczące wykroczeń z zakresu ustawy o systemie tachografów cyfrowych, które to naruszenia nie zostały uwzględnione w ww. załączniku nr 1 do ustawy o transporcie drogowym; w tym świetle nie ma racjonalnego uzasadnienia dla podtrzymania dwóch

pozycji, które na tle innych regulacji mają marginalne znaczenie dla przestrzegania przepisów dotyczących stosowania tachografów cyfrowych.

Wprowadzane zmiany mają charakter przede wszystkim formalny i nie wywierają żadnych dodatkowych zobowiązań ze strony obywateli, natomiast zapewniają właściwe stosowanie procedur postępowania mandatowego. Ponadto odnoszą się do przepisów już wdrożonych do porządku prawnego. Z tego też względu wystarczające jest, by rozporządzenie zmieniające weszło życie w po upływie standardowego okresu, tj. po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. *w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.)*, nie podlega zatem notyfikacji.

Regulacja nie jest objęta prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu

Projekt rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie wysokości grzywien nakładanych w drodze mandatów karnych za wybrane rodzaje wykroczeń

Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych

Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu

Grzegorz Karpiński, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych

Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu

Artur Zawadzki, p.o. Naczelnika Wydziału Ruchu Drogowego BPiRD w Komendzie Głównej Policji, tel.60-131-20, e-mail: artur.zawadzki@policja.gov.pl

Data sporządzenia

2 lutego 2015 r.

Źródło:

Art. 95 § 6 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r. poz. 395, z późn. zm.), w zw. z:

- ustawą z dnia 22 lipca 2010r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 152, poz. 1018),
- ustawą z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2014 r. poz. 600, z późn. zm.)
- ustawą z dnia 26 lipca 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. poz.991),
- ustawą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1247),
- ustawą z dnia 23 października 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 486),
- Wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 września 2014 r. (Dz. U. poz. 1374).

Nr w wykazie prac

OCENA SKUTKÓW REGULACJI**1. Jaki problem jest rozwiązywany?**

Dostosowanie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 listopada 2003 r. w sprawie określenia wysokości grzywien nakładanych w drodze mandatów karnych za wybrane rodzaje wykroczeń, tj. tzw. taryfikatora mandatów karnych, do zmian wynikających ze zmian innych przepisów, mających wpływ przede wszystkim na kwalifikację prawną i aparat pojęciowy. Dostosowanie wynika również ze zmian w Kodeksie wykroczeń m.in. w zakresie odpowiedzialności za kierowanie pojazdem niemechanicznym przez osoby znajdujące się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, miejsca popełnienia wykroczenia określonego w art. 96 § 1 oraz spenalizowaniem odpowiedzialności za nadużywanie kart parkingowych w nowym art. 96b. Ponadto w dniu 30 września 2014 r. Trybunał Konstytucyjny zakwestionował zgodność z Konstytucją RP niektórych pozycji w taryfikatorze mandatów karnych, co również wymaga uwzględnienia.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Proponuje się poszerzenie wykazu określającego wysokość grzywien nakładanych za wybrane rodzaje wykroczeń, zawartego w tabeli B załącznika do rozporządzenia o nowe zachowania zabronione prawem lub uregulowane w odmienny niż poprzednio sposób. Ponadto niezbędne jest zaktualizowanie pojęć oraz podstaw prawnych niektórych wykroczeń, a także uwzględnienie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 września 2014 r. wskazującego na niekonstytucyjność niektórych pozycji w tabeli B i C ww. załącznika. Sprecyzowanie wysokości mandatu w wyszczególnionych przypadkach wyłączy możliwość nałożenia mandatu karnego w szerokich ustawowych granicach, tj. od 20 zł do 500 zł.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie badano – w tym zakresie każde z państw ma swoisty system wartościowania odpowiedzialności za czyny, które w polskim systemie prawnym są wykroczeniami.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Policja	102 309 etatów 97 198 zatrudnionych na dzień 1 września 2014 r.	art. 15 ustawy budżetowej na rok 2014 KGP „Meldunek o stanie kadr Policji na dzień 1 września 2014	Nakładanie mandatów karnych w skonkretyzowanych wysokościach, zgodnie z zaktualizowanymi przepisami
Inne podmioty uprawnione do nakładania mandatów			j.w.

karnych w określonym zakresie, w tym m.in. – straż gminna (miejska) – Inspekcja Transportu Drogowego	9 643 strażników Ok. 530 inspektorów	MSW „Informacja o działalności straży gminnych (miejskich) w 2013 r.” Główny Inspektorat Transportu drogowego	
Osoby kierujące pojazdami z naruszeniem przepisów ruchu drogowego	Liczba niemożliwa do określenia		Świadomość zostania ukaranym za określone wykroczenie drogowe mandatem karnym w określonej wysokości.
Właściciele, posiadacze, użytkownicy lub prowadzący pojazdy	Liczba niemożliwa do określenia		Świadomość zostania ukaranym za wykroczenie z art. 96 § 1 kw. mandatem karnym w określonej wysokości.
Osoby używające kart parkingowych nie mając do tego uprawnienia	Liczba niemożliwa do określenia		Świadomość poniesienia surowszej odpowiedzialności za nieuprawnione używanie kart parkingowych, gdy jednocześnie wiąże się to z niestosowaniem się do znaków drogowych, tj. w przypadku tzw. zbiegu przepisów, o którym mowa w art. 9 § 1 kw.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Po skierowaniu projektu do uzgodnień międzyresortowych projekt został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie MSW, zgodnie z wymaganiami art.5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz.1414 i z 2009 r. Nr 42, poz. 337) oraz zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Rządowego Centrum Legislacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2014 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Znaczna część regulacji ma charakter dostosowawczy (aktualizacyjny), a więc nie przewiduje się ich wpływu na budżet państwa ani budżety JST.</p> <p>Przeniesienie do Kodeksu wykroczeń odpowiedzialności za kierowanie pojazdem niemechanicznym w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem podobnie działającego środka oraz zaistnienie podstaw do nakładania mandatów karnych za kierowanie takim pojazdem przez osobę nietrzeźwą w praktyce sprawiło, że oprócz sądów, również Policja może nakładać grzywnę na sprawców tych wykroczeń. Jednakże poddanie tych wykroczeń postępowaniu mandatowemu nie powinno mieć wpływu na budżet państwa, jako że średnia wysokość grzywien orzekanych za wykroczenia przez sądy oraz średnia wysokość mandatów karnych są bardzo zbliżone.</p> <p>W odniesieniu do regulacji dotyczących nieuprawnionego używania kart parkingowych niemożliwa jest do oszacowania liczba naruszeń popełnianych w tym zakresie, a tym samym jaki wpływ będzie miała regulacja na budżet państwa; aktualnie straż gminna (miejska) jeszcze nie jest uprawniona do nakładania mandatów karnych za wykroczenie z art. 96b kw.</p> <p>Z powyższych powodów nie jest możliwe określenie wpływu regulacji na budżet państwa ani na budżety JST.</p>
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Nie przewiduje się wpływu projektowanych rozwiązań na konkurencyjność gospodarki oraz przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.</p>
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

X nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz:	

9. Wpływ na rynek pracy

Nie przewiduje się wpływu projektowanych rozwiązań na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

- środowisko naturalne
- sytuacja i rozwój regionalny
- inne:

- demografia
- mienie państwowe

- informatyzacja
- zdrowie

Omówienie wpływu

Nie przewiduje się wpływu regulacji na środowisko naturalne, sytuację i rozwój regionalny, demografię, mienie państwowe, informatyzację, zdrowie.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Regulacja zacznie funkcjonować z chwilą wejścia w życie.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie przewiduje się ewaluacji efektów projektu.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak załączników.